

населення, учнівської молоді. Кожному з нас треба пам'ятати, що коли ми збираємо, продаємо або купуємо ці рослини, то наближаємо їх загибель.

Для нормального функціонування вивченої лучної екосистеми необхідно навести порядок у її використанні, на окремих ділянках створити культурні випаси, вжити дієвих заходів по збереженню рідкісних видів рослин, провести детальні дослідження структури та продуктивності фітоценозу і знайти реальні напрямки покращення врожайності і збереження фіторізноманіття.

Отже, нами виявлена тенденція до скорочення популяцій червонокнижних видів рослин рябчика малого та косариків тонких на заплавах луках околиць с. Попівки Глобинського району, внаслідок нерозумної діяльності людини. і виявили фактори, які негативно впливають на лучні ценози та запропонували напрямки поліпшення лучних угідь з місцями зростання рідкісних видів. Окрім того, пропонуємо створити ботанічний заказник по охороні цих рідкісних видів.

Література

1. Андрієнко Т.Л., Байрак О.М., Залудяк М.І. та ін. Заповідна краса Полтавщини.- Полтава: Верстка, 2003.- 248 с.
2. Байрак О.М., Проскурня М.І., Стецюк Н.О., та ін. Еталони природи Полтавщини. Розповіді про заповідні території. Науково-популярне видання.- Полтава: Верстка, 2004.- 212 с.
3. Байрак О.М., Стецюк Н.О. Атлас рідкісних і зникаючих рослин Полтавщини. – Полтава: Верстка, 2005 – 248с.
4. Гриньова М.В., Джурка Г.Ф., Кращенко Ю.П. Біоетичні проблеми і природничо-наукова освіта//Проблеми відтворення та охорони біорізноманіття України/Матеріали Всеукр. студентської науково-практичної конференції. – Полтава : АСМІ, 2004. – С. 45-48
5. Заверуха Б.В., Андриенко Т.Л., Протопопова В.В. Охраняемые растения Украины. – К.: Наукова думка, 1983. – 175с.
6. Работнов Т.А. Луговоеведение. – М.: МГУ, 1974. – 283 с.
7. Ролсон Х. Существует ли экологическая этика?//Глобальные проблемы и общечеловеческие ценности. – М.; 1990. – С. 258 – 288.

ПАРКОВІ НАСАДЖЕННЯ ЯК СЕРЕДОВИЩЕ ФОРМУВАННЯ ЕКОЛОГІЧНОЇ СВІДОМОСТІ

Панасенко Т.В.

Полтавський ДПУ імені В.Г. Короленка

Головним атрибутом гармонізації відносин між людським суспільством та природою виступає екологічна освіта та культура, виховання екологічної свідомості молодого покоління. Лише дотримуючись встановлених правил, принципів, дозволів чи заборон, які визначають межі втручання людської

діяльності, тоді ми зможемо досягнути етичне відношення людини до природи, до всіх її живих компонентів. Провідну роль в формуванні екологічної свідомості має відігравати школа.

Для досягнення гармонійного середовища досить актуальними на сьогодні є проблеми озеленення шкільного подвір'я, створення міні-паркових насаджень, клубової системи, альпінаріїв тощо. Зелені насадження навколо школи дають змогу відпочити учням, поспостерігати за певними природними явищами, займатися науково-дослідницькою роботою, поміряти, послухати, відчути себе часткою природи. А думки про щось прекрасне пробуджують певну тривогу, прагнення створити власними руками. Почуття відповідальності формуються в школярів під час реалізації набутих знань, вмінь та навичок в житті, виконуючи певну практичну роботу. Посадивши своїми руками дерево, дитина відчує зацікавленість, захоплення особистою роботою. При цьому виховуємо почуття обов'язку, потребу приносити задоволення, паралельно прищеплюючи любов до праці. Тому й надалі учень буде приділяти більше уваги рослині, бережно доглядати, оберігати, прагнучиме побачити „плоди” своєї роботи.

Необхідно створювати в кожній школі гуртки так званих „Зелених патрулів”, які беруть активну участь в озелененні території свого населеного пункту, пришкільних ділянок, підвищуючи при цьому декоративно-естетичний вигляд місцевості як для духовного задоволення, так й фізичного. Крім того, потрібно залучати школярів до збирання насіння рослин, створюючи пришкільні насінневі розсадники для вирощування декоративних видів для подальшого використання їх в озелененні.

Доцільним є проведення природоохоронних акцій серед шкільних закладів, а саме: „Парки – легені планети”, „Посади своє дерево”, „Не рубай ялину” та ряд інших, які спрямовані на виховання в школярів екологічної культури.

Ефективним способом формування екологічної свідомості можливо під час організації та проведення пізнавальних екскурсій до паркових насаджень Полтавщини, де учні не тільки вивчають видову різноманітність рослин, а й мають змогу ознайомитися з культурно-історичною цінністю парків. Це дає можливість прослідкувати потік історичних подій рідного краю, тим самим виховуючи почуття гідності, мужності, відваги, громадянина своєї держави. Діти набувають досвід спілкування з природою, закріплюють навички правильної поведінки, свідомого та бережливого ставлення до того, що створено невтомною, тяжкою працею самої людини.

Крім того, паркові насадження діють як психоемоційний фактор, позитивно впливають на дитячий організм після довготривалої навчальної праці, знімають напругу, нервові збудження, підвищують настрій, почуття естетичного, відповідальності, так як тут створені всі необхідні умови для духовного, гармонійного розвитку особистості, для самореалізації та самопізнання.